

magisk dato, som man skal holde specielt øje med i denne her forbindelse. Der er ingen sammenhæng mellem dette lovforslag og den øvrige lovgivning på området.

Men hvorfor har vi så foreslået den 15. december? Jo, det er på denne dato, Folketingets møder i 1995 slutter, og i betragtning af, at det er et meget lille og begrænset lovforslag, var det rimeligt at forudse, at vi kunne få det igennem på denne side af jul. Det hænger simpelt hen sammen med, at den 15. december er den sidste mødedag i Folketinget inden jul, at vi har valgt denne ikrafttrædelsesdato, så lad det være sagt meget klart til hr. Kim Behnke: Der er ingen skjulte dagsordener her! Reglerne i dette lovforslag får overhovedet ikke den mindste indflydelse på de krigsflygtninge, som i forvejen opholder sig i Danmark.

Derudover kan jeg også sige, at det, vi foreslår her, får ingen indflydelse på nogen af udlændingelovens øvrige bestemmelser. Pointen er, at det alene er et spørgsmål om, at den åbne modtagelsesordning via kontoret i Zagreb bliver afløst af løbende kvoter: Stort behov medfører flere og større kvoter, mindre behov medfører mindre og færre kvoter. Det er også et svar til hr. Søren Søndergaard, som gerne ville have mig til at sige, at kvoten er på 2.500. Nej, det er den ikke. Den vil blive fastsat i forhold til det behov, som UNHCR konstaterer er til stede, og vi vil naturligvis også betragte sagen i forhold til, hvordan man i de øvrige lande vælger at behandle problemet.

Jeg blev også stillet et spørgsmål om, hvorvidt det kommer til at betyde, at man fremover ikke kan søge asyl i Danmark i øvrigt. Som jeg sagde før, bliver udlændingelovens øvrige bestemmelser ikke anfægtet, og det betyder, at hvis man kommer til den danske grænse og søger om asyl og i øvrigt kommer fra et land, der ikke er sikkert, er man asylansøger. Dette lovforslag handler om, hvordan vi skal behandle ansøgninger direkte fra området, som fremover skal reguleres på en lidt anden måde, end der er tale om i dag.

Der var også et spørgsmål eller en konstatering fra hr. Helge Adam Møller, der ankede over, at vi havde citeret UNHCR direkte. Det kan godt være, jeg skal bøje nakken lidt og undskylde det, og det gør jeg også gerne. Det var alene for at være helt sikker på, at man ikke kunne anfægte en oversættelse, som det ellers kunne have været tilfældet; men jeg tilsender meget gerne udvalget en oversættelse af det

cit. Med mit kendskab til hr. Helge Adam Møllers engelskkundskaber troede jeg faktisk ikke, det var forkert at gøre det på den måde, men jeg tager reprimanden til mig og vil sige, at det skal aldrig, aldrig ske igen. Vi skal i hvert fald sætte en kantet parentes eller noget tilsvarende, så det fremgår, hvad der er den danske tekst.

Jeg tror, jeg nu har besvaret størsteparten af de spørgsmål, der blev rejst, men her til sidst vil jeg godt sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at der ikke er tale om at lovgive med bind for øjnene. Det er formentlig en af de dele af udlændingepolitikken, der er bedst belyst overhovedet. Vi har et meget nøje kendskab til, hvordan forholdene er i det tidligere Jugoslavien. Vi kender forholdene næsten fra landsby til landsby, fordi det simpelt hen har været en enorm styrke for Danmark at have et kontor, der arbejder direkte nede i området som vores fremskudte post. Ude i det store udland kalder man det for den danske ordning som et udtryk for, at det nok er nogle baner, som andre lande i tilsvarende situationer skal forsøge at tænke i.

Men som jeg sagde til indledning: Det var det rigtige svar, dengang der var tale om en krig under optræning, men ikke i dag, hvor vi begynder at kunne se afslutningen af krigen. Og derfor vil jeg håbe, at man i de partier, der stadig har spørgsmål, vil arbejde helhjertet for, at vi kan få lovforslaget hurtigt igennem. Det vil sikre grundlaget for, at vi på den ene side naturligvis fortsat skal tage vores del af den humanitære opgave, der er tale om, men samtidig kan bringe os bedre på linje med de øvrige lande i Europa.

Flere har spurgt, også fru Birthe Rønn Hornbech: Jamen skal vi overhovedet modtage flere flygtninge fra det tidligere Jugoslavien? Svaret er, at der er to situationer, hvor man kan blive udsat for et flygtningepres. Den ene er den situation, vi har været igennem fra omkring 1992, da krigen var under optræning, men som hr. Søren Søndergaard meget rigtigt gjorde opmærksom på i sin ordførertale: I forbindelse med afslutningen af en krig og fremkomsten af forskellige bestemmelser i forbindelse med en fredsftale kan det ikke udelukkes, at der også bliver behov for genbosætning i tredjelande. Det er det, UNHCR vil tage sig af. Det er det problem, de vil komme til de enkelte lande med, og på den måde, vi nu indretter os på, vil vi være i stand til at lade Folketingets Finansudvalg tage stilling i hver enkelt situation. Det vil sige, at det